

اے گونڈیں کتاب پہ اسلامے پچار گنگا
نیسیگ بوتگ

نییسوک: دکتر محمد بن ابراہیم الحمد

من مسلمانیاں، بزاں منی دین اسلام انت۔
اسلام، مزین و پاکیں گالے انت کہ سرجمیں
پیغمبراں - علیہم السلام- چہ اولی پیغمبرا بگر
دان گڈی پیغمبرا اے گالا چہ یک و دگرا پہ
ارٹاش بُرتگ۔

و اے گال، مزین بزانٹ و ٹوہیں ارزستانی در
برگروک انت، چیا کہ اے گالے بزانٹ تسلیم
بیگ انت، چہ اللہ پاکا فرمانبرداری کنگ انت۔
اے گال بزاں پہ ہرچ کس و ہرچ چاگردا،
سلامتی، صلح، و شبختی، امنیت و آرامشے
پیداگ کنگ۔

ہمے بابتا اے دو گال، سلام و اسلام چہ
گیشترین گالانے انت کہ ماں اسلامے شریعتا
آتکگنت، چیا کہ سلام چہ اللہ پاگے ناماں نامے
انت و مسلمانانی وت ماں وتیں درود و دراہبات
گوں یک و دگرا و جنتیانی ہم دروت و دراہبات
سلام انت۔

و پگائیں مسلمان ہما کس انت کہ آدگہ
مسلمانان چہ آئی دست و زبانا سالم بماننت؛
اے و استا اسلام پہ توامیں مردمان شریں
دینے انت؛ چیا کہ پھکانا در برگیرت و آیانی

دنیا و آخرتے وش بختے راہ ہمیش انت۔
 ہمے واستا سرجمیں دینانی آسرکنوک،
 دربرگروک، شاہگان، رژن و مادنیں راہ پہ
 ہرچ کسا انت، ہچ راجے چہ دگہ راجیا و
 ہچ رنگے چہ دگہ رنگیا ماں اسلاما گہتر
 نہنت، بلکیں اسلامے دیدا، درستان یک انت۔
 و ہرچ یکے گہتری ماں دین اسلاما بس ماں
 اسلامے تعلیماتے دربرگ و عمل کنگا انت۔
 اے واستا سرجمیں سالمیں ابرماں اسلامے
 منوگرانت، چیا کہ اسلام گوں ابرما برابر
 انت۔

اے بابتا ہرچ انسانے پہ نیکیں ابرم، انصاف،
 آجویی، ربے واہگدار، اقرار کنوک پہ اشی
 کہ بس اللہ پاک معبود و ایوک آ عبادتے لایق
 انت، دنیا یا گیت۔

و ہچ کسے چہ اے ابرما ابید ٹگلینوکے نہ
 ٹگلیت و اے دینا انسانانی اڈ کنوک، رودینوک
 و معبودا پہ آیاں پسند گتگ۔

اسلامے دین منایاد دات کہ من اے جہانا
 زند گوازینان، مرگا پد پہ دگہ منزلے ٹگلاں و
 آ منزل، ماندگاریں جاہے انت کہ انسانانی
 آسرال اودا دیم پہ بہشت و یا دیم پہ جہنما انت

و منی دینا منا پہ لہتے کارا امر و چہ لہتے
دگہ کارا مکن کتگ.

اے بابتا ہرچ و ہدے کہ آئی دستور داتگیں
کارا بکنان و چہ آئی مکن کتگیں کارا دیری
بکناں ماں دنیا و آخرتا کامیاب باں.
و اگہ ماں آکارا سستی بکناں ہما وتی
سستے اندازگا ماں دنیا و آخرتا گوں بد بختیا
دیم پہ دیم باں.

مزنتریں دستورے کہ اسلاما منا پہ آئی
امر کتگ، اللہ پاگے یگوئی انت؛ اے بابتا من
گواہے دیان و منی مہریں باور انت پہ اشی
کہ اللہ پاک منی اڈ کنوک و منی معبود انت؛
و مہر و محبتے کہ منا گوں اللہ پاکا ہست
انت، تُرسے کہ منا چہ آئی عذابا ہست انت
و امیدے کہ چہ آئی ثواباں منا ہست انت و
تکنہ یے کہ منا آئی سرا ہست انت دگہ ہچ
کسیا من عبادت نکناں.

و یکویی و توحیدے بزانت ہمیش انت کہ
انسان گواہی بدات پہ اشی کہ اللہ پاک یکے
انت و آئی پیغمبر واجہ محمد-صلی اللہ علیہ
وسلم۔ اللہ پاگے رسول انت.
اے واستا واجہ محمد صلی اللہ علیہ و آلہ و

سلم پیغمبرانی هلاس کنوک و الله پاکا آئیایک
رحمتے پہ جهانیاں دیم داتگ، و واجہ محمد
صلی الله علیہ و آلہ و سلمے واستا الله پاکا
پیغمبرے دروازگ بند کتگ گڑا چہ آئیآپد
دگہ پیغمبرے نیئت.

و محمد صلی الله علیہ و آلہ و سلما دینے
کہ آدَرَبَرگروک و پہ ہرچ و ہد و جاہ و ہرچ
راجا شرانت آرتگی.

و منی دین منا پکائیں دستور دنت کہ پہ
فرشتگان و سرجمیں پیغمبران و ہاسکن پہ
نوح، ابراہیم، موسیٰ، عیسیٰ و محمد - علیہم
السلام۔ ایمان بیاراں.

منی دین منا امر کنت کہ پہ آسمانی کتابانے
کہ پہ پیغمبران ایر ارگ بیتگنت ایمان بیاراں و
چہ گڈتیرین و مزنتریں کتابا بزاں (قرآن کریم)
فرمانبرداری بکنان.

منی دین منا امر کنت کہ پہ آخرتے روچا
کہ ماں آ روچا مردم وتی کردانی بدلا سزا و
مُز دیگ بنت، ایمان بیاراں.

منی دینا منا دستور داتگ کہ پہ تقدیرا، و پہ
اشی کہ ہرچ شرّ و شرّے ماں اے جہانا منی
بہر بیت راضیگ بیاں، ایمانوں ببیت گوں اشیا

ہور کوشست ہم بکنان و نجاتے اسباباں کار
بگراں.

ایمان پہ تقدیرا، منا پہ آرامش، دلجمی، اوپار
و افسوس نہ ورگ پہ آ چیزانے کہ آیاں چہ منی
دستارونت، رسینیت؛

چیا کہ منی باورانت آ چیزے کہ منارستگ،
چو نبوتگ کہ آچہ منار د بہ کپیت و آ چیزے
کہ منانہ رستگ، ہچ راہے نبیتگ کہ آپہ
منا برسیت؛

پرچا کہ ہرچ چیزے چہ اللہ پاگے نیمگا
ماں تقدیرا نبیسگ بوتگ، و منادگہ مستری
یے آئید چہ اسباب و سوبانی کارمرز کنگا و آ
راضی بیگ پہ آ چیزے کہ رند چہ اسبابانی
کارمرز کنگا منی بھر بیت، نیست انت.

اسلام منا پہ ہما نیکیں کارانی کنگا امر
کنت کہ منی ساہا پاک کنت و مزنیں اخلاقے
کہ منی ربا راضیگ کنت، و منی نفسا
پاک کنت، منی دلا راضیگ، منی سینگا پراہ
و شاہگان و منی راہاروشن کنت و منا پہ
چاگردا پُر فایدگیں باسکے جوڑ کنت.

اے پھکیں کارانی مزنتریں کار اش انت: اللہ
پاگے یگویی، ہر شپ و روچا پنچیں نمازانی

وانگ، زکاتے دیگ، رمضانے ماہے
روچگے گرگ و پہ کسے کہ ٹھک و توانی
ہست، حج کنگ انت.

و یکے چہ اے مزنیں کاراں کہ منی دینا منا
رہشونی کنگ و سوب بیت کہ منی سینگ
پراہ و شاہگان ببیت، قرآنے وانگ انت، ہما
اللہ پاکے کلام، تچک ترین، ڈولدارترین و مزن
ترین کتابے انت کہ اولیگان و گڈیگانی علم انیا
مان انت؛

آئی وانگ یا اشکنگ آرامش، راحتى و
و شبختیا مان دلا مان کنت ثری کہ وانوک یا
اشکنوک پہ شری عربی مہ زانت و یا کافرے
ہم ببیت.

ہمے وڑا یکے چہ اے مزنیں کاراں کہ سینگا
شاہگان کنت، اللہ پاکے درگاھا بازیں دعائے
لوٹگ انت و آئی میار بیگ و چہ انیا گونڈین
و ٹوہین چیزے لوٹگ انت؛ چیا کہ اللہ تعالیٰ
دنت انت آکسارا کہ چہ آئی بہ لوٹیت و
انیا پہ دلیں عبادت بکنت.

یکے دگہ چہ ٹوہتریں کاراں کہ سینگا پراہ
کنت، اللہ پاکے بازیں ذکر و یاد انت.
مناشون کنگ کہ اللہ پاک چونکا ذکر کنگ

بیت و منا گھتیریں ذکرے کہ اللہ پاک گوں
 اُنیا یاد کنگ بیت یادی داتگ.

چہ آیاں چار گال اُنْت کہ چہ قرآنا پَد اے
 گھتیریں گال اُنْت و آش اُنْت: (سبحان اللہ و الحمد
 للہ و لا إله إلا اللہ و اللہ اکبر.) ہمے پیما (اُستغفر
 اللہ و لا حول و لا قوة إلا باللہ.)

پہ سینگے شاہگان کنگ و دلے آرام بیگا اے
 گالان ہبکہ ئیں اثرے ہست انت.

اسلام منا پہ اشی امر کنت کہ وتی مقام
 وجاھا بُرزاد بکناں و چہ آ چیزانے کہ منی
 انسانیت و شرفا جہل کنتت و تا دور بداران.
 و وتی عقل و آدگہ عُضوانا ماں آ جاھے کار
 بگراں کہ پہ آکارا جوڑ کنگ بوتگنت چُش
 کہ سودمندیں دینی و دنیایی کار و باران.

اسلام منا پہ مہربانی و دلسوچی، نیکیں
 اخلاق، و شہیں رفتار و وتی تُھک و توائے
 اندازگا گوں مخلوقا ماں گفتار و کرداران
 نیکی کنگ، دستوری داتگ.

و منی مزنتیریں دستور مخلوقائے بابتا، مات
 و پئے حق انت؛ چیا کہ منی دینا منا دستور
 داتگ کہ پہ آیاں نیکی بکناں، آیانی خیر و
 شَرے لوٹوک بباں، پہ آیانی وش بخت کنگا

آہیر بیاں و آینا فایدگ بدیاں ہاسکن و ہدے کہ
آیاں پیر بنت.

ہمے بابتا انت تو گندگایئے کہ ماں اسلامی
چاگردا، مات و پتے جاگاہ مزن انت و عزت و
شرف و چہ چُکانی نیمگا ہزمت کنگے و اہند
انت و ہرچ و ہدے کہ مات و پت پیر بنت
یا گوں نادراہی یے دیم پہ دیم بنت، چُکانی
نیکی کنگ پہ آیاں چہ گیشا گیشتر بیت.

منی دینا منا یاد داتگ کہ جنیں آدم ٹوہین
شرف و مزنیں حقانی ہدا بُندانَت.

چیا کہ ماں اسلامے دیدا، جنیں آدم، مردیں
آدمانی گُہار انت و گہتریں مردم ہما انت کہ
آپہ وتی لوگمانا گہتر ببیت.

اے و استا مسلمانیں جنیں آدم ماں گونڈیا شیر
دَیگ، ہیالداری کنگ و شرّیں تربیت کنگے
حقانی و اہند انت و آئی وتی عُمَرے اے درگتا
مات و پت و براتانی چمانی سردی و دلے
شادمانی انت.

و و ہدے ٹوہ بیت آئی ہما عزت و شرفے
و اہند بیت کہ آئی و استا آئی ہزم غیرتمند بیت
و چہ ہرچ نیمگا آئی ہیالداریا کنت انت.
ہچبر راضیگ نبیت کہ دستے پہ بدی آئی

نیمگا تچک ببیت و یا دلسیاہ کنوکیں زبانے آئی
نیمگا دراج کنگ ببیت و یا خیانتکاریں چمے پہ
خیانتے نیتا آئیا بچاریت.

و وهدے کہ سیر کنت، آئی سانگ و سیر
گوں الله پاگے کلام و مہریں عہدا بندگ بیت و
مردینے لوگا عزت دارتیریں ہمدم جوڑ بیت،
ولوگ واجہے سرا لازم انت کہ آئیا شرف
بدنت و پہ آئیا نیکی بکنت ووتی دلسیاہی و دل
آزاریاں چہ آئیا دور بکنت انت.

و وهدے کہ مات جوڑ بیت، گوں آئیا نیکیں
رفتار کنگ گوں الله پاگے حقا ہمگرنچ انت و
نافرمانی کنگ و پہ آئیا بدی کنگ گوں شرک
و فسادکنگ مان زمینا ہمگرنچ انت.

و اگہ گہارے بیت، گڑا اے ہما گہار جوڑ
بیت کہ ہرچ مسلمانا دستور دیگ بیتگ آئی
سیادے رشتگا بداریت، آئی شرفا پجاہ بیاریت،
و آئی سرا غیرتی پہ جوش بیئیت.

و اگہ ثرو ببیت گڑا نیکی کنگ و رشتگے
دارگی، ماتے بدل انت.

و اگہ بلک ببیت یا زالک جوڑ ببیت، آئی
بُستار چُکانی گورا، نماسگانی نزا و سرجمیں
سیادانی نزیکا گیش بیت، اے و استا آئی ہج

واہگ و ہج دیدانکے رد کنگ نبیت۔
 اگہ چہ دیریں سیادان ببیت، پدا ہم اسلاما پہ
 آئیا حق و حقوقے ایر آرتگ کہ نبایدانت دلسیاہ
 کنگ ببیت و پہ بدیں چمے چارگ ببیت۔

مسلمانان مدام ماں اسلامی چاگردان اے حقانی
 هیالداریا کنگا أنت، ہمے کارا پہ مسلمائیں
 جنیں آدما ہما وڑیں ارزشتے پیداگ کُتگ کہ
 آئی درور ماں آدگہ چاگردانی توکا گندگ نبیت۔
 اے گپ ہم گوشگی انت کہ جنیں آدما ماں
 اسلامے توکا واہند و صاحب بیگے حق ہست،
 باڑہ دات کنت، بہا و زیر و آدگہ سرجمیں دے
 و گراں/ معاملہ یاں کت کنت و وانگ و وانگے
 رندگیریا داں و ہدے کہ گوں دینی رہبنداں
 دگری داشتہ مہ بنت آیاں کت کنت۔

بلکیں لہتے علمانی یاد گرگ پہ جنین و
 مردیناں فرض أنت کہ چہ آیانی یاد نہ گرگا
 گنہکار بنت۔

اے بابتا جنین و مردینانی حق و حقوق برابر
 انت آبیڈ آ حقوق و احکامے کہ آبس پہ مردیں
 یا جنیں آدماں أنت و گوں آیاں ساز أنت کہ آ
 احکام وتی جاہا شر پہ دراجکشی بیان کنگ
 بوتگنت۔

منی دین منا امر کنت دان گوں برات، گہار،
 ناکو، ٹرو ماتی و پتی نیمگا و سرجمیں سیادان
 مہر بکنان و منا دستور دنت دان پہ جن و
 چُگانی حقے ادا کنگا گلائیش بیان.

منی دین منا پہ علم وزانتے دربرگا دستور
 دنت و پہ ہرچ آپیزے کہ منی ہوش و اخلاقا
 ٹوہ و مزن کنت شوقمندوں کنت.

منی دین منا پہ حیاداری، اوپار، لہڑ
 بکشی، بہادرری، حکمت، گرانی، سگگ،
 امانتداری، ہاکساری، پاکدامنی، پاکی، و فاء، پہ
 مردمان شرّیں واہگ، پہ روزیگا کوشست
 کنگ، مہربانی و ہمدردی کنگ گوں ناداران،
 نادر اہانی سارے گرگ، و عدہ یانی پورہ کنگ،
 نیکن گفتار، مردمانی دُچار کنگ گوں پچیں
 دیمے و دان جاھے کہ بیت کنت و منی تہک
 انت پہ مردمانی وش بختیا کوشست بکنان
 دستور دنت.

و اِشانی بدلا منا چہ جاہلیا دور داریت، چہ
 کافریا، بے دینیا، نافرمانیا، بدکاریا، سیہ
 کاریا، چوٹیا، مزن دماغیا، حسدا، کینگا،
 بدگمانیا، بدفالیا، غم و اندوہا، دروغا، نا امیدیا،
 کنجوسکیا، شُلگیا، بگائیا، ناہودگی و بیکاریا،

ہڑما، سُبکیا، احمقیا، گوں مردماں بدرفتاری
کنگا، بازیں وبے فایدگیں گپا، مردمانی رازے
پَدْر کنگا، خیانتا، وعدھے پروشگا، مات و پتے
نافرمانی کنگا، گوں سیاداں سیادے رشتگے
جَنگا، و چہ چُگان بے خیال بیگا و همساہگ و
لَس مخلوقے دلسیاہ کنگا منا دیر داریت.

ہمے وژا اسلاما منا چہ نشہ کنوکیں چیزانی
ورگا، مواد مخدرے کار و بارا، جُوّا کنگا، دزیا،
نیرنگا، دوکہ دیگا، مردمانی ٹرسینگا، جاسوسی
و مردمانی ناموسے پدا کیگا مکن کنت.

اسلامے دین مالان سمبالت و اے چیز
سوب بیت کہ سلامتی و امنیت تالان ببیت؛
ہمے واستا پہ امانت داریا شوقمند کنت،
امانتداراں ستا و ساڑائیت، آیانی پہ شریں
زندمان و بہشتے روگا وعدہ داتگ، دزی حرام
کُتگ و دُزیں مردمی پہ سلّیں سزایاں ماں دنیا
و آخرتا زراب داتگ.

اسلامے دین جانانی هیالداریا کنت انت،
ہمے واستا ناحقیں کُشتار، دگرانی سرا گیشی
کنگ ٹری کہ گوں زبانا ببیت آئی حرام کتگ.
بلکیں اسلاما چہ اشی کہ انسان وتی چندے
سرا ظلم و گیشی بکنت اے چیزے حرام کُتگ،

انسائے اجازہ ندادگ کہ وتی عقلا فاسد و
 خراب بکننت، یا وتی جاندرایا گار بکننت و
 یا وتکُشی بکننت.

منی دینا کہ اسلام ببیت آجوئیانی ذمہ واریا
 زُرتگ و آیانی هیالداریا کنت انت.

اے واستا هرچ انسائے ماں اسلامی کانودان،
 ماں وتی پگرا، بها و زیر، باپاریا، گرد و گول
 و لُڈ و بار، چه زندمانے وشین لذتانی بهر برگا
 چُش کہ رنگ پہ رنگیں ورگان، نوشگان، هر
 وڑیں پوشاکان، یا گوش کنگ پہ گوش کنگی
 چیزان دان و هدے کہ گون حرامے دیم پہ دیم
 نبیتگ، و چُشین کارے مه کنت کہ وتا یا دگریا
 تاوان بار بکننت، آجو انت.

منی دین آجوئیان شر دلگوش کنت و اے
 اجازتانه دنت کہ یکے دگرے سرا زوراکي
 بکننت انت و یا هنجشیں حرامیں وشیانی پدا
 به کپیت کہ آئی مال، وش بختی و انسائیتا گار
 بکننت.

اگہ آکسانا بچارا ت کہ وتا پہ هرچ چیزا
 آجو لیکننت و وتی نفسانی واهشتانی پدا کپتگنت،
 بے اشی کہ پہ دینی و یا عقلی دیر داروکه
 دلگوش گور بکننت، پگا آ وهدی شما سرپد

بِت کہ آیاں ماں بدبختے جُہلانک تریں جاہا و
زندمانے تنک تریں جاہا زند گوازینگنت و پہ
زوتی شما آیانَا گِنْدَات کہ وَتکُشے و اہگ دار
بنت داں اے پیما و تا چہ پریشانیا بہ رگیننت.

منی دین ماں وَرَد و وراکا، نوشگا، وپسگا و
گوں مرماں گپ کنگا گہتریں پیم و وَرَّان منا
یاد دات.

منی دین منا یاد دات کہ ماں بہا و زیرگا و
وتی حقانی لوٹگا آسانی بکنان.

دین منا اے دستورا دنت کہ گوں دینی
دشمنان مدارا بکنان؛ داں آیانے سرا زوراکے و
بدیں رفتار مہ کنان، بلکیں آیانے گونا نیکی
بکنان و پہ آیاں نیکیں و اہگ بداراں.

مسلمانانے راجدفترا گواہ انت کہ مسلمانان
گوں وتی دینے دشمنان ہماوڑیں مدارا کتگ
کہ ماں گوستگیں اُمتان آیانے درور گندگ نبیت.
چیا کہ مسلمانان گوں رنگارگیں ملت و
دینان، مسلمانیں حاکمے حکومتیا ہورکا سالم
تریں زندمان اِش گوازینتگ و مسلمانان گوں
سرجمیں ملتان گہتریں رفتارے کہ انسانانے
توکا ببیت گوں آیان اِش بیتگ.

گیا گونڈ بگراں کہ اسلاما منا گہترین داب،
 وش تریں رفتار و شرترین اخلاق یاد داتگ
 دان منی زندمان پاک و صاف بییت و منی
 شادمانی کامل بییت۔

و اسلامے دینا منا چہ ہر چیزے کہ منی
 زندگیات ہار کنت و انسانی چاگردا، یا جان،
 عقل، مال و شرافت و یا عزتا تاوان دنت مکن
 کُتگی۔

اے بابتا ہر چنکہ من اے تعلیماتے سرا چنگ
 بجان، وتی وش بختیا گیشتر کنان۔

و ہر اندازہ کہ ماں اے تعلیماتاں کوتاہی
 بکناں، ہما اندازہ چہ منی وش بختیا کم بیت۔
 آ چیزے کہ گوست و گوشگ بوتنت آیانی
 بزانت اے نہنت کہ من معصوم و بے گناہیاں،
 گوں ردیاں دیم پہ دیم نبان و چہ منا کوتاہی
 پیش نیئیت، منی دین انسانی ابرمے نزوری و
 سستیا ہم برے برے دلگوش کنت۔

اے واستا چہ من ردی، کمی پیش کیت؛ ہمے
 واستا پہ منا توبہ و استغفار و دیم پہ اللہ پاکا
 برئرگے دروازگا پچی کتگ؛ چیا کہ توبہ
 منی کوتاہیانی رنگان گار کنت، منی جاگاھا
 منی اللہ پاگے گورا بُرز و مزن کنت۔

و سرجمیں اسلامے تعلیماتے سرچمگ چُش
کہ عقیدہ، اخلاق، آداب و بہای و زیران قرآن
کریم و رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آلہ و سلمے
سننات انت.

گڈ سرا پہ ستک گوشان: اگر ہرچ انسانے
مان جہانے ہرچ جاہیا اگر گون انصافیں چمے
اسلامے گواچنیا بچاریت پہ آئیا دگہ راہے آئید
چہ اسلامے منگا پشت نہ کپیت، البت مصیبت
اش انت کہ دروغیں رسانکانی ہالرسانے بابتا
یا چہ لہتے مردمانی کُنشانی و جہا کہ وتا گون
دینا لچینتگ اش بلے دینے سرا عمل نکننت،
اسلام اش بد گول کنائینتگ.

و اگہ یکے اسلامے گواچنیا آپیمے کہ ہست
انت بچاریت یا ہما پکائیں اسلام والایانی حالتا
بچاریت کہ پگا اسلامے سرا عمل کننت، آئی
ہچانی ہچبر چہ اسلامے منگ و آئی مان بیگا
شک و شہبو نکننت انت.

وپہ آئیا پدّر بیت کہ اسلام پہ انسانے وش
بختیا و پہ کاملیں امنیتے پورہ گنگا و انصاف و
نیکے شنگ گنگا دعوت دنت انت.
البت لہتے چہ آمرمان کہ وتا چہ اسلامے گلا

زاننتِ باز ببنتِ یا کہ کم، ہچ رنگا جازیز
 نہنت کہ آیانی چّپی و چوٹی چہ اسلاما زانگ
 ببیت و یا آیانی و استا اسلامے دین آہوگِ گرگ
 ببیت، بلکیں اسلامے دین چہ آعیباں پاک و
 سلّہ انت۔

و چّپ و چوٹے آسرال پہ ہما چوٹیں مردمانی
 جرندا و اتر کنت؛ چیا کہ اسلاما آیان پہ اے
 کارا امر نہ کتگ؛ بلکیں آیانی مگن کتگ و چہ
 چوٹیا آیانی دیر داشتگ۔

ہمے وڑا انصافے و اہگ اش انت کہ ہما
 کسانا حالت چارگ ببیت کہ پگا گوں اسلاما
 گلائیش انت و اسلامے احکام و امرانی سرا
 وت و ہم دگرانی بابتا عمل کنت؛ چیا کہ اے
 کار پہ اسلام و اسلام و الایاں، مردمانی دلان چہ
 عزت و مزنیاسر ریچ کنت۔

گڑا اسلاما ہچ گونڈین و یا ٹوہیں چیزے
 چہ رہشونی و اصلاح کنگا بے شوقمند
 کنگا ویل نہ کتگ و ہچ زشت و ناپسندیں
 کارے بے ٹرسینگ و آئی راہے بند کنگانہ
 ہشتگی۔

ہمے بابتا اسلامے شائے مزن داروکاں و

اسلامے چیدگانی برجم داروکان وش بخت
 تریں مردم انت و ماں نفسے ادب کنگا
 گوں گہتریں راہ و دران و شرترین اخلاقاں
 ماں بُرزتیں طبقہ یاں جاہ اش کتگ کہ دورین
 و نزیکین و دوست و دشمنان اے چیزے شاہد
 أنت.

البت ایوک ہمے سُستیں مسلمانانی چارگ
 ماں دینا، کہ چہ اسلامے راستیں راہا چوٹ
 أنت۔ ماں انصافے شاہیما جہ کت نہ کنت،
 بلکیں اے چیزوت ستمے زانگ بیت۔
 گڈ سرا اے گونڈیں کتاب، پہ ہرچ نا مسلمانا
 کہ لوٹیت اسلامے توکا بیئیت و آئیا جاہ بیاریت،
 دعوئے انت۔

و ہرچ کسے کہ لوٹیت اسلامے توکا بیئیت،
 بس گوں شہادتے وانگا: « لا إله إلا الله محمد
 رسول الله = بزاں ہچ معبودے آبیڈ الله پاکا
 نیست انت و محمد صلی الله علیہ وسلم، الله
 پاکے ربّال انت» اے مزن شانیں دینا ہوار
 بیت کنت۔

و چہ اے دینا ہما مسئلہ یانے یاد بگیریت کہ
 گوں آیانی یاد گرگا ہما چیزانے کہ الله پاکا آئی
 سرا لازم کتگنت انجام بدنت انت۔